

Det burde være så nemt

En personlig beretning om en m-kvindes kamp for at kombinere sin seksualitet med kærligheden. En kamp, som viser sig betydeligt mere kompliceret, end først antaget, og som indtil videre er endt uden en løsning.

Tekst: Linda K., illustration: Emil Olsen

Egentlig syntes jeg, at det var så nemt. Det var så nemt at have en identitet som m-kvinde. Ja - det var så nemt, at jeg har påtaget mig at skrive om det her i bladet.

Jeg følte, det var så nemt at udforske og være i denne identitet som m-kvinde og så svært samtidig at være kærestesøgende. At glide ind i masochistens og legens rum og identitet var så nemt for mig. Og fyldt af endnu usete og ukendte landskaber. Jeg havde bestemt meget at glæde mig til! Men single var jeg jo, og livet var for tomt uden en kæreste ... søgningen var for længst gået ind!

Den svære kombination

Jeg ville altså kombinere min seksualitet med kærligheden. Den seksuelle identitet, som forekom mig let, og kæresteidentiteten, som var savnet og småsvær. At foretage den kobling var da nemt! Enkelt! Ligetil! Hvor svært kunne det være!?

I starten var det af indlysende årsager klart, at jeg oven i mit hoved og inde i mit hjerte adskilte disse to elementer af mig selv. Erotikken var indfaldsvinklen i forholdet og hensigten måske kæresterier. Så bliver man jo heller ikke såret.

Efterhånden opstod øget lyst til at lære denne person at kende som andet og mere end s'er. Hvem har jeg med at gøre udover en seksuel

erfaren og seksuelt tiltrækkende person, og er der muligheder for mere end sex? Jo ooooo.....det var der vist noget af.....

Pludselig bliver det svært for savnet overtager. Nu skal vi jo til at komme om bag facaden, komme ned i de dybere lag,

"Du har ikke glimtet i dine øjne."

ind til de sider, der gør et mere helt menneske. Det kræver, det forpligter, det kalder, det er som at gå på line, det skaber utryghed, usikkerhed, det piner, det glæder, det begejstrer, det giver energi. Det er som at sidde i en rutsjebane - det der med evt. måske en gang, hvis nu man muligvis skulle ville være noget med kærester ...

Du mangler glimt

"Du?"

"Ja?" sagde jeg til en af mine venner, da han videre sagde:

"Du har ikke glimtet i dine øjne."

Hvis han havde kunnet se mig i det øjeblik, han sagde disse ord, ville han have set hvordan jeg langsomt

opgivende og lettere forpint satte mig ned i stolen, bøjede mit hoved og tomt kiggede ud i luften, varm og rødme i ansigtet og måske se, at jeg følte min hals snøre sig sammen.

Han ville kunne høre en kvalt grædende stemme, der opgivende og træt gav ham ret i hans ord med et samtykkende og nærmest selverkendende

"Nej".

Det var så nemt at være m'er - at have en seksuel identitet som masochist. Det er det ikke mere. Processen, der hedder "måske at skulle være kærester," er så kompliceret. Den eksproprierer langsomt, men dog grådigt min identitet som lystig masochistisk kvinde. Den dræber min lystighed, den dræber min lyst til erotik.

Det er ikke nemt at have den masochistiske identitet længere. Det er ikke nemt at adskille sine identiteter og forsøge at få dem til at være indbyrdes uafhængige. Det er ikke nemt at leve uden kærlighed, og det er ej heller nemt at være m'er uden kærlighed. Det vil jeg faktisk heller ikke være mere.

Og sådan fik indholdet af og formen på denne lille artikel/klumme en helt anden drejning, end forventet.